

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătat pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 47.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru se-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respective pe trimestrul Iulie-Septemvrie al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată cetă.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Iunie 1882, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârzia cu expedarea foiei *).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fișii de adresă dela abonamentul ultim.

Cerem scoale în Sibiu.

(O-1.) Un organism numai atunci poate funcționa regulat, când organele singuraticke și împlinesc și ele funcțiunile lor. E lucru natural deci ca singuratickele organe să fie sănătoase, spre a-și putea ține locul în organism. Nefuncționarea unuia împiedică regulata funcționare a întregului, și cu vremea poate aduce nimicirea lui.

Dacă vom lua organismul statului nostru ca sănătos ori nesănătos — nu vom cerca de astădată, — vom constata neperfecta funcționare a lui. Și aceasta în toate direcțiile vieții publice, fie ea justiție, fie administrație, fie instrucție, comunicație, sau mai scie Dumnezeu ce. E trist de a o constata aceasta, însă e fapt, și nu stă în puterea noastră îndreptarea lucrului spre bine.

Singuratecele organe nu pot funcționa, și ca urmare e tînjirea întregului. Și funcționarea nu va fi regulată cât timp va domni sistemul de ați, cât timp se vor delătura oame-nii cu capacitate și se vor înlocui prin mediocrități, cât timp naționalitățile vor fi tractate ca până acuma în Ungaria.

La Unguri e sistem ca se eschidă pe naționalități, și în specie pe români, dela toate oficele statului. Și acei rari amployați, cari din cine scie ce considerații sînt lăsați încă în oficiul lor, doamne multe ne-ar mai scie spune despre delicatessa, cu care sînt tractați. Delăturarea românilor dela posturi mai înalte e lucru de toate dîile, și denumirea lor în vre un post, e raritate, lucru care, dacă se întem-plă din 10 în 10 ani, se ne pară bine. Și aceasta se observă în toate ramurile organismului statului.

În timpul din urmă credeam că oamenii vor mai fi prins la minte. Se vede însă că ne-am înșelat.

Și poate spre binele nostru. E mai bine poate pentru noi, că ne

arată pumnul, decât ar fi, când ne-ar mulcomi cu promisiuni — ca și după 1848, sau când la anumite ocațiuni ne-ar trage printre buze sfoară unsă cu miere.

Pentru 2 comitate aproape curat romănesci s'au denumit de curînd prefecti noi. Se nu se creadă însă că denumiții sînt români, sau că cel puțin cel dela comitatul Făgărașului e român. Doamne feresce. Ei sînt oameni, pentru cari aristocraticul „Pesti Napló” a felicitat pe dl Tisza. Sînt magnați, ai căror protopărinți au adus asupra toarele legi „Compilatae și Aprobatae”, sînt magnați, cari la nimic nu țin mai mult, ca și la tradițiunile familiei lor, și căroră la prîndul de instalare li s'a revocat în memorie rolul nuelelor, pe timpul când trăeau protopărinții lor. Sînt prefecti, căroră li s'a pus în perspectivă la ce ar putea servi și în ziua de astăzi nuelele.

Noi români, ca oameni blîndi cum sîntem, tăcem, suferim, și câte unii mai înregistrăm faptele împlinite, de cari dacă nu noi, cel puțin nepoții nostri, se vor putea folosi.

E minunat sistemul ungurilor față cu noi. Ne-a închis toate căile. Singură biserica ne-a mai rămas intactă, și scoala binișor atacată. Însă și așa cum e, ne servește foarte mult. Biserica și scoala e singurul teren, pe care ne mai putem mișca. Biserica și scoala la noi ortodocșii, scoala, numai scoala la frații uniți cu papismul. Și aici e rațiunea pentru ce strigăm în continuu: grijiți de crescerea tinerimei!

N'ar fi poate fără interes a arăta ce crescere primesce junimea noastră, cu câtă dragoste cătră biserică și preoțime ese tinerimea din scoala noastră chiar, abstracție făcînd dela institutele streine, n'ar fi fără interes, însă o las la aprețierea celor competenți.

E dureros când privim în giurul nostru și vedem cum stăm. Ne doare mîșteră tractare din partea părinților patriei, ne doare neinteresarea bisericei de crescerea religioasă a fiilor sei, mai tare ne doare însă indiferențismul față de instrucția junimei de ați.

Se vede că bărbații nostri politici judecă altfel. Ei cred că nația se va folosi prin institute, și încă de credit și economii. Noi cerem scoale în Sibiu, și ei înființază ori și ce, numai scoale nu.

Sîntem eschiși sistematicesce dela toate beneficiile statului, și noi nici de cea ce ne-a mai rămas nu ne îngrijim, sîntem passiviști și în îngrijirea față de scoale.

Se ne familiarisăm puțin cu idea, că junimea nu e bine se mai crească în negrija de până acuma, se nu uităm că pe umerii ei zace viitorul, se nu uităm că junimea va fi, cum o vom cresce noi. Se nu le uităm acestea, se nu le uităm, căci ni s'a spus, ce rol pot juca încă nuelele în statul unguresc.

Revista politică.

Sibiu, în 30 Iunie.

Cu toată căldura africană evenimente mari au început a se desfășura în țeara Faraonilor, în Egipt încat

afacerile noastre de a casă se perd ca și cum n'ar esista. Acele ce se petrec în Egipt le punem la alt loc, mai la vale.

Aici vom pune de astădată una din acele imagini extraordinare cum ni le înfațișază împregiurările dualistice ale monarhiei noastre.

Pe când la noi guvernul își dă toată silința să centralizeze și sufletele din toată suflarea omenească într'un suflet maghiar, dincolo de Laita guvernul se luptă cu centralistii de toată mîna în favorul unui federalism, care se „împace” toate naționalitățile de acolo. Și lupta din Cislaitania e nu numai serioasă, dar înversunată chiar. Guvernul nu cruță adunări, nu discursuri în adunări, confiscă diare fără mult scrupul îndată ce simte că sînt cuprinse de un spirit opus ni-suințelor sale. Contrarii însă sînt neoboșiți în invențiunile lor. Inventează modalități nouă cum se se adune și cum se și manifesteze dorința lor. Într'o adunare nouă de curînd în Z w i t t a n, deputatul Sturm a ținut un discurs, care culminează în dilema: „Față cu adversarii nostri nu ne rămîne altă alegere decât supunere sau vrăjmășie”. Această dilemă, dice o foaie vieneză, este un răspuns la „capitulațiunea înaintea federalismului” cu care ne îmbie contrarii.

Brăteanu spune o telegramă dela Bucuresci va pleca în Germania cu scop de a se întâlni cu Bismarck.

„Fremdenblatt” vorbind de silințele unor diare romănesci pentru a crea Austriei adversari printre puterile europene cu scopul de a aduce o soluțiune în cestiunea Dunărei favorabilă României, exprimă regretele sale că asemenea ilusiuni mai există încă la români, căci aceste ilusiuni sînt de natură a îngreuna raporturile amicale dorite de Austria, care în cestiunea Dunărei nu reprezintă interesele sale particulare, ci interesele Europei.

Diarul oficios dice apoi: „Violațiunile drepturilor de suveranitate a României există numai în imaginațiunea diariștilor români, proiectul Bar-rere fiind primit de toate puterile cari sînt departe de a admite o astfel de violațiune și cari n'au nici un interes a atinge suveranitatea României. Atacurile dîlnice ale diarelor romănesci contra Austriei sînt mai prejudiciabile României decât Austriei; dealtmîntea de nu vor ajunge a provoca printre puteri desacordul atît de dorit de aceste diare. Interesele României, din contră vor căștiga dacă va înceta la Bucuresci a se opune contra concertului European.”

Cetim în „Telegraful”:

Rău a apucat o regele Milan; dar nici confratele și vecinul său principele Alexandru de Batemberg nu se lasă mai pe jos. Amîndoi rivalizează în despotism și în invențiuni antiliberales.

Guvernul regelui dela Belgrad, după ce a inventat mijlocul de a face deputați dintre cetățeani cari n'au avut nici a suta parte din numărul voturilor exprimate la alegere, i s'a părut că inventiunea nu e destul de

ingenioasă, și a zămislit în căpățina sa ideea de a se amenda toți deputații cari ar avî dorința s'au trebuința de a se retrage dela Scupștină!

Cu glavă sînt ministrii regali, dar nici ministrii princieri au au bostani pe umerii lor.

Au făcut lovitura de Stat, dar blăstamații de liberali nu'i lasă se doarmă linisciti. Gazetele lor vorbesc poporului de libertate, de moralitate și de onestitate, și poporul de, e cam prosticel, le poate crede foarte lesne, se poate rătăci și doamne feresce de ce se poate întempla.

Gazetele dar se se suprimă.

Mesagerul guvernului rus publică asupra ultimelor arestări de nihilisti următorul comunicat:

„Cercetările făcute, în urma condamnărilor pronunțate de Senat și a executării criminalilor, spre a descoperi și alți nihilisti, au condus, afară de arestările făcute în Odesa și Kiev, și la arestarea cător-va persoane din Petersburg și Moscva care, din procesele de mai nainte, sînt considerate ca nisce însemnați criminali de Stat. În urma supravegherii, la care au fost supuse mai tîrziu unele persoane, care fură bănuite că aparțin unei societăți secrete, autoritatea competente se convinge că un grup de membrii din această societate se află în Petersburg și se ocupă cu pregătiri pentru crime nouă. După ce fură descoperite toate persoanele care aparțineau acestui grup, precum și culcușul în care se făceau aceste pregătiri apoi fură arestate 18 persoane dintre care șapte aveau paspoarte false și erau de mai nainte cunoscute poliției. ca agitatori din societatea criminală. Cercetându-se culcușul, se găsi o mașină pentru facerea de dinamită și de bombe esplosibile. O corespondență începută după aceasta cu poliția detectivă din Moscva, avu de rezultat arestarea cător-va persoane de acolo. După ce se făcură aceste arestări, trei persoane care erau cu paspoarte false în Moscva reușiră a fugi de acolo. În locuința acestora se găsiră aparate tipografice, destinate negreșit pentru tipărirea de scrieri secrete.”

La acestea diarul „Golos” răspunde cu următoarele observațiuni:

Astfel dar partida revoluționară n'a dispărut încă, ba nici nu s'a mai astîmpărat măcar, ci se arată din ce în ce mai activă și ea măsuri spre a putea lucra și mai bine. Și toate acestea cu toate efortările cele mari ale poliției și cu toate asicurarile date în aceste din urmă timpuri întemeindu-se pe isvoare oficiale, că poliția, în lupta ei, și a ajuns la țintă. Ni se dă asicurarea că hydra rebeliunii este călcată în picioare că n'avem a ne teme de ea, că este aproape timpul în care vom pute începe se ducem din nou o viață liniscită. Un succes neîndoișor reputat de poliție în lupta sa contra rebeliunii, vedem în faptul că noul atentat ce se plănuise a fost descoperit la vreme. Poliția a corespuns cu adevărata ei în semnătate: ea a reușit se preîntâmpine o crimă îngrozitoare.

„Dar bucuria ce simțim cu toții, se domolesce prin convingerea că încă

ne aflăm pe craterul vre unui vulcan, din care va izbucni fără veste o esplosiune înspăimântătoare. O asemenea esplosiune a fost negreșit preîntâmpinată. Dar cine poate ști oare că ea a fost cea din urmă? Liniscea, de care are o așa de mare trebuință această Rusie atât de sdruncinată poate fi restabilită numai când guvernul va descepa o deplină încredere și siguranță în societate, că este foarte otărit să scape societatea din această stare de ferebă și de turburări.

Cele comunicate de *Mesagerul rus* sunt date prin suta oficială și așa nu se spune cine sunt cei compromiși! Se dice în comunicatele altor țări că un mare duce, Ignatiev și chiar și Scobeleff, ar fi între cei compromiși. Despre cest din urmă „Gaulois” susține că s'a otrăvit, ca se incun-giure rușinea ce avea se pață în urma descoperirilor ce s'au făcut. — Încoronarea țarului se dice că se va face în tăcere. Cerculează fama, că împăratul rusesc își espedează averea mobilă în străinătate.

Crisa egipteană.

Dela masacrul din Alexandria încoace, despre care am reprodus un raport în numărul trecut s'a întrunit conferență la Constantinopol. Conferența se compune din ambasadorii puterilor europene pe lângă poarta otomană. Despre sporiul conferenței am amintit cu alte oca-siuni. Resumăm acum că Turcia n'a voit se participe la conferență, n'a voit se întrevină cu putere armată pentru restabilirea ordinii în Egipt. Din contră, după cum scim a distins cu ordinul cel mai înalt pe capul revoluționarilor. Guvernul Engliterei prevădend că din conferență n'are se rezultă nimica, că nu va întrevini cu putere armată pentru restabilirea ordinii în Egipt s'a pus pe lucru, a armat corăbii mari și mici a mobilizat trupe și s'a pregătit pentru eventualitatea cea mai serioasă.

Atunci admiralul Seymour, care sta dinaintea Alexandriei, a pretins ca Egiptenii să sisteze înarmarea forturilor căci altcum le bombardează. Egiptenii promiteau dar nu împlineau promisiunea; în 9 Iulie cu ocaziunea unei recunoașteri de pe mare, Englezii au constatat că Egiptenii armează mai de parte forturile dela intrarea în port cu tunuri de calibru greu. Deci admiralul englez a pregătit o proclamațiune în care învinovătesce pe egipteni respective pe autoritățile egiptene că își calcă cuvântul și au cerut ca în termen de douăzeci de zile să pună la dispozițiune forturile căci altcum le bombardează. Vădend Englezii că amenințările nu folosesc nimica și că Egiptenii continuă la întărirea tuturor pozițiilor cari apără Alecsandria au pășit la încercările cele din urmă de a evita conflictul. În zadar. O telegramă dela 9 Iulie n. 11 oare noaptea spune că consulul general interimal englez Cartwright a trimis consulilor generali ai celorlalte puteri o notă de cuprinsul următoriu:

„Am onoarea a Te încunoscînța, că e foarte de dorit a provoca pe sudiții statului Dtale să părăsească Alesandria în douăzeci și patru de oare dela primirea acestei note și să se imbarce pe una din corăbiile din port”.

Telegrama dice mai departe, că toți consulii și funcționarii consulatelor s'au imbarcat pe corăbiile din port.

Încă o somațiune și cea din urmă a fost în 10 Iulie n. în care s'a pretins de nou dela Egipteni punerea forturilor la dispozițiunea trupelor engleze, căci altcum în făcutul țilei din 11 Iulie n. se va începe bombardarea.

Telegrama din 11 Iulie n. vine și spune că bombardarea s'a început la 7 oare dimineată.

În momentul când scriam cele de mai sus ne sosesc țiarele în care cetim:

Dela London se telegrafează (11 Iulie n.) După un raport dela Alexandria năile „Sultan” și „Superb” au început adi dimineată bombardarea. Bateriile din forturile portului au răspuns numai decât. Proiectilele la început n'au ajuns năile. Mai târziu a luat parte la bombardare o escadră întreagă. La 7¹/₄ oare focul de artilerie era general. După un foc de tunuri de douăzeci de minute două forturi au tăcut. Năile n'au suferit nimica.

London 11 Iulie n. Lui „Standard” se telegrafează de pe bordul cuirasatei „Invincible” la 7³/₄ oare: Năile cuirasate „Alexandra”, „Sultan”, „Superb” au început bombardarea. Bateriile au răspuns numai decât. Proiectilele la început n'au ajuns până la năi. După aceea au luat parte la bombardare și restul flotei. După două minute două forturi au amuțit. Fortul „Pharos” pare a fi suferit mult. Năile sunt intacte.

London 11 Iulie n. „Bureau Reuter” anunță din Alexandria: Toate forturile de către mare au fost constrinse se tacă. Marinarii (englezi) au desbarcat și au bătut tunurile (egiptene) cu cuie. În fortul Mex soldații egipteni s'au bătut bine, 40 soldați englezi sunt răniți. Palatul Raseltin e ruină. Năile cuirasate „Monarch” și „Penelope” bombardează forturile în lăuntrul portului.

*

Sunt interesante motivele resboiului început așa cum ni le prezentează „Națiunea”.

Eată ce dice acest țiariu:

Nici o putere din Europa nu este mai interesată decât Anglia în cestiunea egipteană. După părerea fostului ministru de finanțe egiptean, Sir Rivers Wilson, canalul de Suez este nu numai calea cea mai sigură și mai comodă a comerțului englez, ci și condiția sine qua non a imperiului său colonial din Asia. Anglia domnesce peste India numai cu 60,000 de oameni, nu pentru că acest număr este îndestulător pentru mântinerea autorității sale, ci pentru că prestigiul său în fața indigenilor este neatins, pentru că poporul indian crede în energia, în curagiul și puterea imperiului britanic. Fără aceste elemente, India nu poate fi ținută în frâu numai cu 60,000 de oameni. Dacă vor afla în India, precum de sigur se va afla, că Englezii au fost maltratați și insultați, fără ca să se poată satisface, atunci autoritatea și prestigiul lor în fața Indienilor s'a dus. Și dacă Arabi pașa a devenit astăzi idolul populației egiptene, cauza este că toată lumea îl crede tare. Fellahul nu ascultă decât de cel puternic. Indianul este de același fel.

Aceste considerații ne esplică ce poate perde Englitera dacă s'ar arăta slabă în împregiurările de față. Astfel d. Gladstone este nevoit a se întoarce nu numai la politica răboinică a Lordului Beaconsfield, ci încă la toate măsurile răboinice militare luate de predecesorul său, măsuri cari au ridicat cele acribe critice din partea opoziției liberale. Ordine s'au dat ca trupele de geniu din Chatham, Aldershot, Portsmouth și Plymouth să fie gata pentru ori ce eventualitate. Cel dintăiu corp de ocupațiune a Egiptului va consta din 25,000 oameni împărțiți în trei divisiuni, din cari 10,000 se vor aduce din India, ear 15,000 din Englitera. Generalul Wolseley va fi comandant, ear Sir Evelyn Wood șeful statului major. Toți englezii, cari mai rămăseseră în Alecsandria, au primit ordin să se imbarce cât mai în grabă.

După cum anunță „The Times”, Francia, în cestiunea Egiptului, va merge alături cu Anglia. Dar telegraful ne semnalează urmele unei ge-

losii care începe a transpira în cercurile din Londra.

Francia, din partea ei, nu se lasă mai pe jos cu înarmările. După informațiunile ziarului „Clairon”, ajunse la noi prin „Neue freie Presse”, Gambeta ar fi dis în comisiunea militară că, pentru-ca să se măsore cu Prussia, nu este destul ca Francia să poseadă o armată de o forță egală, ci trebuie se fie cu mult superioară rivalei sale, „Am fost bătuti, adause oratorul; pentru aceea trebuie să ne dăm silințe mai mari. Francia chieftuesce un miliard pentru întreținerea marinei și armatei sale Trebuie să persistăm pe această cale, pentru ca se putem apăra existența noastră națională. Spiritul de cucerire este astăzi mai puternic de cât în secul al XV. În acest moment el este îndreptat contra noastră. Acum este pentru Francia cestiunea de a fi sau de a nu fi. Sper că democrația nu va fi pentru vecie osindită la această jertfă, dar de o camdată e vorba de viață sau de moarte. Comisiunea a primit serviciul militar obligator pentru toți cetățenii. afară de fii cei mai mari cari întrețin familia. Învățătorii și preoții încă nu sunt scutiți.

Aceste mesuri se iau pentru un viitor mai mult sau mai puțin depărtat. De o cam dată sau luat, în vederea unei complicațiuni a cestiunei egiptene toate măsurile pe cari un guvern prevădător trebuie să le ia, pentru ca să fie sigur în ori ce cas. După cum s'a exprimat d. Freycinet în ședința dela 6 Iulie st. n., „guvernul este dator să fie tare, pentru ca vocea lui să fie ascultată. Un popor este respectat, când este tare, și fiindcă noi voim se facem ceea ce dictează dreptul și datoriile noastre ca să fim gata pentru ori ce eventualitate.”

De altmintrelea cestiunea Egiptului pare a avea pentru Francia o importanță cu mult mai mare de cum se crede în genere. Un articol elocinte din „Journal des Debats”, datorit penei dlui Gabriel Charmes, susține că Francia fiind o mare putere musulmană și singura putere Arabă din Europa, după Turcia, are cel mai mare interes, de ași mântinea prestigiul său față cu supușii sei musulmani, căci ori ce umilire a ei în Egipt are un resunet puternic în posesiunile sale din Tunis și Algeria. „Crisa egipteană adaugă foaia franceză, nu este o simplă crasă politică care ar amenința cel mai mult canalul de Suez, ci începutul unei mari agitațiuni religioase care se va întinde, de nu va fi comprimată, prin Cyrenaica și Tripolitana, până în Tunisia și Algeria.”

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Viena, 7 Iulie 1882. „D. Ztg.” într'un articol de fond scrie:

Într'un sens anumit soarta poporului ruten e foarte interesantă. Puțin mai mult de o virstă de om a trecut de când la porunca prefecților împărătesci țeranii ruteni apucară armele și innecară insurecția încercată de nobilii poloni în sângele lor. Gubernatorul împărătesc din Galiția, contele Rudolf Stadion dispunea după placul său în Reichstagul vienez din anul 1848, de voturile deputaților ruteni; când se ridică el, numai decât se sculau și fideliu lui în picioare, și când ședea el și Rutenii nu se mișcau din locurile lor. Încă în anul 1861 deputații ruteni la dieta galițiană după sosirea lor la Lemberg se prezentară guvernatorului și îl rugară în genunchi, ca pe reprezentantul împăratului, a asigura pe acesta de neînfrânta lor credință.

Într'adins trecem preste cele ce s'au întâmplat în acei douăzeci de ani după 1861. Pas de pas domnia Galiției s'a dat în mâinile Polonilor. Lucrul acesta e firesc, fiindcă elementul polon prin

inteligența lui, prin sentimentele lui naționale și tradițiunile lui, parte glorioase este îndreptătit la superioritate naturală în Galiția. Dară tot odată, și aceasta a fost o nedreptate mare, valoarea limbei rutene a fost combătută cu o cerbicie, cărei nu i a putut pune capăt nici hotărârile tribunalului imperial. Ceea ce și permite nobilimea polonă domnitoare la alegeri trece peste toate marginile permisului. Desbaterile senatului imperial în privința alegerii deputaților Puzyna și Feodorowicz descoperiră un șir de violențe evidente în contra partizanilor candidaților ruteni

Și astăzi! Procesul Rutenilor din Lemberg arată, ce a rodit din politica observată de către Ruteni. Sentința în procesul acesta încă nu s'a publicat și de aceea noi ne impunem reserva cea mai mare în privința vinovăției s'au nevinovăției acușăților. Jurații, între cari se află mai tot Poloni, deși contrastează în privința naționalității, datori sunt a face acușăților o judecată neprecupată, și noi de sigur nu îi vom influența funcțiunea lor judecătorească. Dară sfârșitul procesului absolut nare nimic de a face cu consecințele politice, care rezultă din interogatoriul acușăților de până acum. S'au că acușății intradever au comis crima de înaltă trădare și atunci contrastul între purtarea de mai înainte a conducătorilor partidei rutene fidele statului și faptele lor criminale în anii din urmă e una din faptele cele mai instructive și deplorabile a istoriei Austriei; sau că acușă e îndreptată contra nevinovaților, cari fără motiv au fost deținuți cu lunile în arest preventiv, în care cas s'inguița de a înfățișa persoane distinse ca trădători este o procedere de tot potrivită de a pune pe gânduri. Între timpul, în care deputații națiunei rutene asigurau în genunchi fidelitatea lor către împăratul, între procesul pentru crimă de înaltă trădare comisă de conducătorii partidei rutene de acum puțin a trecut preste douăzeci de ani — și acestia douăzeci de ani au fost de ajuns de a face o schimbare așa adâncă.

Cine vrea binele Austriei, trebuie să dorească ca cetățenii ruteni acușăți de crima de înaltă trădare să se poată purifica. Căci, cum poate plăcea unui Austriac sincer, să se adeverească că consilieri de curte, profesori, redactori, preoți și plugari pe teritoriu austriac se fie dovediți că au conspirat cu un stat străin? Nime nu poate dori să se condamne cineva, dacă nu sunt alte agravări decât raportul curios al căpitanului plășei Stanislaului: „Acușatul Nyczaj agitează cu atâta dibăcie, de nu se poate prinde nici decum.” Sau Nyczaj e foarte dibaciu, ori domnul căpitan al plășei Stanislaului nu e isteț destul ca se poată demasca pe trădătorul acel dibaciu al statului.

Din nenorocire în decursul procesului s'a manifestat din partea guvernului unguresc în contra funcționarilor guvernului de mai înainte o animosităte, care procesului dă un colorit caracteristic. Intrarea Rușilor în Ungaria în anul 1848 și după părerea noastră e o faptă deplorabilă. Dară înaintea unui tribunal austriac fapta, că învinovățitul consilier de curte Dobrzanski atunci în calitate de funcționar era însărcinat cu provisionarea armatei rusesci, nu e cauză de a l'vinovăți, că stă în conecsie necuvincioasă cu Rusia. O parte de insurgenții unguresci din anul 1848 e acum în serviciu și în posturi mari; dară de aceea, pentru că Dobrzanski nu s'a luptat împreună cu insurgenții, în anul 1882 nu poate fi culpabil de înaltă trădare. Ar fi o bătaie de joc de ideea statului austriac dacă părerea tribunalelor unguresci în privința legitimității revoluțiunei din anul 1848 s'ar prezenta ca corectă unui consiliu de jurați austriaci. Dacă în nota poliției

unguresci consiliarul Dobrzanski s'au învinovătesce că deja în anul 1865, pe timpul ministeriului sistărei a fost însărcinat din oficiu de a pădi interesele Slavilor din Ungaria, și aceasta e o învinovățire, care — cel puțin sub ministeriul Taaffe — nu se poate ridica în contra nici unui bărbat politic.

Acușatii toți tăgăduesc, de a fi vinovați crimei de înaltă trădare; recunosc însă cu toții că către Rusia au simpatiiile cele mai mari. Interesele monarhiei austriace și cele ale monarhiei rusești mai în toate puncturile sunt contradictorii, și de aceea e un lucru foarte fatal că națiunea rutenă, care era o dată foarte devotată și fidelă statului a schimbat simpatiiile ei cu totul. Acușatii încă, că părerile, care le a dovedit Dr. Rieger când cu călătoria cea celebră la Moscova, sunt și părerile lor. Câte greșeli a căutat să se facă până Rutenii au ajuns unde Dl. Rieger deja în anul 1867 a fost ajuns! Și curios! Tocmai acum unde națiunile au de gând a se împăca a fost de lipsă un proces de înaltă trădare. E ceva adevăr în dicerea unui deputat austriac că în anii din urmă multe s'au făcut spre a împăca popoarele Austriei desunindule!

„Prusia în consiliul federal“.

Chiar acum a apărut în Lipsca al doilea volum: „Prusia în consiliul federal“. Acest nou volum conține mulțime de documente asupra cestiunei orientale, astfel precum se prezintă pe timpul războiului Crimei. Este de un interes oare-care următorul document, în care principele de Bismarck, la 25 Iulie 1853, își exprimă părerea sa asupra atitudinii ce ar trebui să ia Austria într'un conflict cu Rusia. Principele de Bismarck dăce între altele:

Sforțările ultramontanilor merg acum mână în mână cu acele ale cabinetului vienez. Cea mai mare și mai grea piatră de încercare pentru amândoi este pozițiunea Prusiei în Germania. Noi nu putem deci, escludând toate celelalte motive ce există în cestiunea orientală, se aderăm la o mărare a Austriei decât numai cu condițiunea ca și noi să ne mărim în aceiași proporțiune. Dacă Austria, va începe un război cu Rusia, apoi cu greu va pute să se opună pentru multă vreme și cu succes acelor planuri ce puterile de vest ar avea pentru restabilirea Poloniei. Aceste planuri n'au fost nici odată respinse până acum cu seriozitate nici în Paris, nici în Londra, și ele vor fi puse mai curând s'au mai târziu ca singurul mijloc în stare de a micșora puterea rusă. Interesul Austriei contra restabilirii Poloniei nu este atât de mare ca al Prusiei și Rusiei, și ea n'ar avea prin urmare trebuință, în urma unei rupturi cu Rusia, să se despartă de puterile de vest. Cred chiar că, la cas de trebuință, Austria ar alege țările dunărene dacă ar fi nevoită să opteze între Galiția și acestea. Acestea sunt mai accesibile de limba și guvernul german decât sunt provinciile polone. Poporațiunea este neofensivă, sunt capabile de o mai bogată dezvoltare și se potrivește, atât din punctul de vedere geografic cât și comercial, mai bine cu Austria, decât Galiția care se află în afară de Carpați. Afară de acestea, restabilirea Poloniei prezintă avantaje sistemului austriac:

1. Prusia va fi slăbită și ținută în șah;

2. Pericolul panslavismului încețază, când există două State slave puternice de religii și de naționalități diferite;

3. Europa dobândește un Stat important de confesiune catolică;

4. Polonia, restabilită cu ajutorul Austriei, va fi pentru moment un aliat mai sigur al Austriei.

5. Restabilirea Poloniei procură poate Austriei singura garanție durabilă contra unei preponderanțe din partea Rusiei îndată ce afacerea italiană ar provoca o ceartă între Austria și Franța sau în cazul când cea dintâi din aceste puteri s'ar afla în vr'o încurcătură.

În cazul cel mai rău, cabinetul vienez s'ar mulțumi cu propunerea de împărți din nou Polonia, fără a renunța la Țările dunărene. Nu merg atât de departe în cât să afirm că Austria ar conlucra de bunăvoie la o restabilire a Poloniei, dar dacă puterile de Vest vor stărui cu tot dinadinsul, apoi ea va adera, cu condițiunea însă ca se i se dea Țările dunărene ca recompensă.

„Nouvelle Revue“ și „Timpul“.

„La Nouvelle Revue“, în numărul său dela 1 Iulie, publică sub titlul: *Scrisori relative la politica exterioară*, nesce aprecieri pline de interes și de actualitate asupra evenimentelor mai importante ce se petrec în Europa. Autorul acestor scrisori pare a fi rupt cu tradițiunile rutinare și restrinse ale jiaristice franceze, care continuă încă a crede după observațiunea caustică a dlui Iohn Lemoine, că lumea se întinde până la marginile fortificațiilor Parisului. De aceea socotim folositor a pune sub ochii cetitorilor nostri următoarele rânduri, cari termină articolul anunțat:

În momentele de față Europa este frământată de un neastâmpăr adânc. O lume întreagă, o civilizațiune care și-a avut mărirea ei, se preschimbă; popoarele aspiră astăzi la o constituire a statelor europene care să nu mai fie basată pe forța brutală. Deși curenții firești cari le împing unele spre altele sunt încă împedecate în drumul larg de combinațiunile diplomatice și de predominarea armatelor ofensive, nu trebuie totuși să fim îngrijiți peste măsură de victoria trecătoare, a sectatorilor conchistei. În ciuda protocoalelor oficiale, întrevădem soluțiuni la cari nu se asceaptă negreșit biurocrații și agenții dlui de Bismarck. Pe când omul de stat german continuă, cu o încăpăținare stăvilă, se reprezintă și se afirmă eresiile și îmbetrânite, ideea națională prinde rădăcini pretutindeni. Dacă mișcarea va dura, popoarele mici vor deveni mai tari decât potenții aparenti ai continentului nostru. Eată ce ne face să dorim din suflet împăcarea desăvârșită a poporului italian cu poporul francez, precum și triumful partidului național în Egipt. Eată de ce eamăși regretăm din toate puterile nedreptatea comisă, cu concursul Franciei, către viteaza și nobila națiune română.

Sântem fericiți dăce „Timpul“ vedând în fine că spiritele luminate ale Franciei au început să recunoască greșalele mari și repetite pe cari această putere le a comis succesiv față cu Italia, cu ocaziunea conferinței tunisiene, față cu Egiptul nevoind să recunoască caracterul național al revoluțiunii sale și amenințându-l cu demonstrația navală, față cu România mai ales în cestiunea libertății navigațiunii pe Dunăre. După cum am observat într'un articol precedent, se pare că un geniu nefast a împins neconținut pe politici și diplomați ei să caute ai înstrăina simpatiiile și afecțiunile cele mai bine stabilite. Ingratitudinea Francesilor în privința noastră a cauzat o surprindere dureroasă și adâncă în toată țara căci nimeni nu se putea aștepta ca lovitura de grație să ne vie într'o cestiune națională așa de însemnată ca libertatea navigațiunii pe marele fluviu, tocmai dela aceia pe

cari ne învățaserăm ai iubi și ai respecta. Și a trebuit toată încrederea dragostei și toată tăria caracterului național spre a rezista acestei nesocotite lovituri.

Astăzi un reveriment pare a se fi produs în opiniunea publică, dacă judecăm după cele petrecute de curând. Franța izolată de celelalte puteri prin tactica dibace a principelui de Bismarck și prin propriile ei imprudențe, caută se recâștige terenul perdut. Ridicarea ședinței de către camera la vestea morții generalului Garibaldi și manifestațiunile publice ce au avut loc cu această ocaziune dovedesc în deajuns cât de simțitor este pentru Francezi faptul că neutralitatea de odinioară a Italiei s'a transformat acum într'o alianță ofensivă și defensivă cu Germania. De altă parte în ceea ce privește mișcarea națională din Valea Nilului publicul începe a înțelege, de și prea târziu din nenorocire, că era mai bine mai folositor și mai demn de o națiune mare și puternică ca Franța să încurajeze aspirațiunile spre libertate ale poporului egiptean și să i câștige astfel simpatiiile decât se recurgă la o spăietoare copilărească și ridiculă ca demonstrația navală, destinată să nu aibă sancțiune încă dela început.

În ceea ce ne privește pe noi, asceptăm cu oare care rezervă viitorul, deși nu ne vine se credem că orbirea în care a cădut guvernul dlui de Freycinet în primul moment va mai continua și de aci înainte față cu o națiune amică. Cestiunea libertății Dunării fiind de interes european, fie care putere, și Franța în Special, va înțelege pericolul, ce ar putea rezulta din stabilirea egemoniei Austriei asupra bătrânului fluviu.

Ceea ce nuse poate deci tăgădui astăzi în mod serios este ideea naționalităților care a început se prinza consistență și se se impun meditațiunii oamenilor politici. O forță ascunsă însă irezistibilă împinge fragmentele desfăcute ale aceluiași trunchiu să se adune și să se sudeze împreună. Orb e acela care nu vede lucrarea latentă de concesiune la care asistăm Pangermanismul a încetat a fi astăzi o concepțiune abstractă a cător-va visători, spre a intra în domeniul realității. Am vorbit, aci chiar de tendința neclintită a prințului de Bismarck către realizarea acestui ideal și de mijloacele întrebuințate de densul spre a desagrega elementele germane ale monarhiei dualiste, în dauna celorlalte mici naționalități ale peninsulei balcanice.

Dacă pangermanismul a luat o formă concretă, panslavismul n'a rămas mai pe jos. Pretutindeni scriitorii și publiciștii ruși preconizează ideea unui imperiu care ar cuprinde în sine toate elementele slave. Războiul din 1876 n'a avut alt scop. Căderea generalului Ignatieff dela putere va avea de consecință negreșit abandonarea momentană a acestui ideal. Nu se știe însă dacă fostu ministru nu va fi rechemat mâne la guvern, mai forte și mai popular ca oricând.

Decă aceste două idei au eșit astăzi la lumina mare, o alta numai puțin puternică și-a făcut aparițiunea. Panislamismul a început să îngrijască lumea politică, și mișcarea din Egipt, pe care diarele franceze o dau ca o simplă revoltă de felahi ignoranți și fanatici, s'a recunoscut că și are sorgintea într'un sentiment național. Arabii nu este de cât instrumentul conscient și devotat al lumii musulmane care și reculege puterile pentru o luptă colosală cu elementul creștin ce o gonește din urmă. Distincțiunile și onorurile, cu cari l'a gratificat sultanul ca o desfigere aruncată Europei, probează că el are o misiune de împlinit.

În mijlocul acestei redeșteptări puternice a sentimentului de rasă, numai latinitatea pare încă a sta în amorțire.

Afacerea dela Tisza-Eszlar.

După „Egyetértés“:

Tisza-Lök.

Sub datul de 8 Iulie ni se scrie: Se așteaptă cât mai în grabă un comunicat oficios despre rezultatul investigațiunei, de oare ce judele investigațional Iosif Bary alaltăeri a trimis o lungă telegramă ministrului de justiție. Eri dimineață a plecat comisia de investigațiune la Eszlar. S'a dus cu ea și un gendarm, un pandur și David Herschko jidanul sub grija servitoriului dela temniță, mai departe plutașul slovac, dela care au emanat primele mărturisiri. Juđii investigaatori au rămas în Eszlar cu cei doi prizoneri, i vor duce însă din Eszlar la Nyiregyháza, și comisia se va întoarce cât mai curând la Tisza-Lök. Comisia de investigațiune a căutat în Eszlar mormântul Estirei Solymosi și după cum se afirmă l'a și aflat, însă mormântul era gol. Comisia de investigațiune sosind eri pe nesciute în Tokaj, a prins un jidan, neguțătoriu care joacă o însemnată rolă în acest proces. Prinderea lui a făcut în Tokaj mare senzație, întemplantându-se Vineri seara.

Nyiregyháza, 9 Iulie.

Asară a venit aici comisia de investigațiune. Investigațiunea preventivă va mai ținea 4—5 zile, și investigațiunea specială după părerea procurorului va ținea o lună de zile. Pertractarea finală se va ține pe la mijlocul lui August. Carol Eötvös călătorește pre vre o 4 zile la Budapesta, astăzi a avut lungi conferințe cu procurorul și cu judele investigațoriu.

Királytelek 9 Iulie.

Plutașul slovac, ascultat pentru prima dată în 6 a lunei curg, a mărturisit între altele, că trupul aflat la Dada i s'a dat dănsului în partea de sus a comitatului Szabolcs, nu scie însă în care comună s'a întemplat aceasta. Asemenea scie că trupul Estirei Solymosi în prezența lui s'a dat Jidovilor plutași.

El a dat ajutoriu ca cu vestmintele Esterei Solymosi se îmbrace trupul aflat și s'îl lege de plută. Plata lui pentru aceste servite era depusă la jidanul din Tokaj, pe care l'a prins eri.

Nyiregyháza, 1 Iulie.

Între plutașii prinși de gendarmul Albert Farkas în Szolnok și giur — după — cum se scie au fost și doi jidovi David Herschko și un așa numit Ignatie. După ascultarea preventivă cest din urmă fu lăsat pe picior liber. Din mărturisirile plutașilor prinși se constată însă că acest jidov încă e compromis. Acuma se curentează în toate părțile.

Nyiregyháza 9 Iulie.

Din cercetare s'a constatat că jidanul plutaș David Herschko a luat la sine vestmintele Esterei Solymosi. Pe Herschko l'au adus astăzi aici cu părul tuns în haine de rob.

„Egyetértés“ a primit în 11 Iul. n. dela Nyiregyháza telegrama următoare:

Plutașul David Herschko israelit a fasonat că vestmintele Esterei Solymosi le a căpătat dela o jidană din Eszlar, pe care nu o cunoasce.

Judele instructor, după cum se scie s'a dus dela Tisza-Lök la Eszlar, luând cu sine și pe Herschko. Aci la confrontat cu toate jidanele din Eszlar. Pe una, care încătvă a mărturisit că cunoasce pe Herschko a deținut-o. Des-

coperindu-se mai în urmă că patru jidane, care se aflau în Tisza-Eszlár pe timpul când s'au transpus vestimentele, acum lipsesc, s'a dat ordin a le urmări și a le prinde.

Varietăți.

* (Necrolog.) Eri ni s'a înmanat următorul și tristul anunț funebru:

Maria Lebu nasc. Cioran, a încetat din viață astăzi în 10 l. c. după lungi suferințe, împărțită fiind cu S. S. Taine în etate de 35 ani. În mormântarea va avea loc în 13 l. c. st. n. la 10 oare înainte de amiază, în cimiteriul bisericii gr. or. din Cacova. Adânc întristatul soț face această cunoscută tuturor amicilor și cunoscuților repozatei, în numele mamei, fraților, surorilor și celorlalte rudeni. Cacova, 10 Iulie st. n. 1882. Alecsandru Lebu.

* (Postal). Direcțiunea postelor un. din Sibiu deschide concurs la stațiunea de magistrat postal în Olafalu, pe lângă cautiunea de 100 fl. bani gata, provădută cu emolumentele următoare: 200 fl. salariu, 40 fl. pausal de cancelărie și bani de mână și de biciu precum și 350 fl. pausal de prejunetură. Terminul de trei săptămâni pentru concurenți se începe dela 10 Iulie n.

* Două locuri de servitori la poștă sunt vacante. Direcțiunea scrie concurs pentru completarea lor cu termen de 6 săptămâni. Salariu 300 fl. cautiune din partea suplicanților 100 fl. Suplicile sunt a se adresa la direcțiunea postală în Sibiu.

* (Regină și academică.) Diarele din Bucuresci ne aduc știri că academia română de științe a hotărât a primi pe scriitoarea *Car-men Sylva* (regina Elisabeta) între membrii ei și a decora sala ședințelor cu imaginea ei. Primirea festivă în academie va avea loc într-una din zilele acestei luni. La primire va asista regele cu statul său civil și militar și corpul diplomatic. Regina Elisabeta lucra la discursul de recepțiune, care l' va rosti cu ocaziunea festivității în limba română.

* (Încheierea sârbătorească) a anului scol. în instit. andreian s'a făcut eri. Dintre clericii anului al III. unuia i s'a reținut testimoniul sub pretext că a înstrăinat obiecte din seminar. Directorul institutului a și numit pe hoțul — expresia Dsala.

Ne-am mirat mult de netactul dlui Hannia. A dice unui om cuvinte atât de grave la solemna încheiere a anului scolastic în fața profesorilor a elevilor și publicului dovedesce mare netact. Și când judecăm cu sânge rece, și scim că dl director le-a făcut aceste fără a avea imputernicirea mai marilor săi, fără a fi făcut cel puțin arătare consistoriului despre acest fapt afirmat de Dsa, ne prinde mirarea și ne întrebăm, cum poate fi un asemenea om și profesor de morală. Un om cu conștiința la loc și ca laic nu observă o asemenea purtare. Chiar cu sentința în mână, judecătorul și laic se folosește de alt limbaj.

Unul dintre cei indignați.

* (Tempestate). Luni noaptea spre Marți, după o căldură africană de trei zile, s'a descărcat o tempestată teribilă asupra ținutului Sibiului, cum arare se mai întâmplă pe la noi. Începutul a fost între 11 și 12 oare și după o întrerupere de vre-o 15—30 minute, a ținut până după 2 oare de cătră ziua. Era un fulgerat neîntrerupt și o duritură de tunete fără capet. În intervale scurte se mai auzea câte o tunătură care făcea se tremura ferestrele. În apropiere a tunat

în casa din strada Morei, odinioară „Hotel zur Stadt Wien“, fără se facă vre-o pagubă însemnată. În Cristian înse fulgerul a aprins o șură, dela care s'au aprins, fiind vânt teribil, alte mai multe vre-o 9, care au ars cu ce au fost în ele. Oameni și vite nu s'au periclitat.

* (Bandă de hoți). Alaltăieri a sosit aici o bandă de hoți de trei bărbați și trei femei. În ziua în care a sosit banda s'a apucat de lucru. Unul dintre acei trei bărbați s'a furat într-o casă și mulțămită nasului său celui bun s'a dus la un secretariu cu prețioase, l'au deschis și a curățit în grabă prețioasele dintr'insul așezându-le în buzunarele sale. Conturbat în lucrarea sa de o domnișoară din casă s'a prezentat ca surdo-mut, dându-i o hârtiuță scrisă, începând domnișoara se o cetească fu apucată de gât, sugrumată și trântită la pământ. „Surdomutul“ creștând domnișoara moartă a dispărut cu prada în buzunare. Mai târziu fuertat, dar era aproape să scape, pentru că „surdomutul“ vorbea și auzea, era îmbrăcat cu alte haine și barba cu care fu vădit mai înainte era în buzunariul paltonului. Acest cavale de industrie este jidov și susține a l' chema Adolf F ü r s t, numele cel adevărat însă se pare a fi G u t m a n n din Neustadt. Dintr-o casă în piața mare sa furat un orologiu de aur de dame cu emalin vânt și cu emalin deschis în formă de lira pe coperiș. Furtul acesta se presupune a l' fi comis o fată jună aparținătoare bandei. Fata este o brunetă îmbrăcată în negru cu o cărpă neagră de mătase pe cap. Aceasta a intrat în mai multe case cerșind pentru părinții ei bătrâni milă ca să se poată duce într-o baie. Și fata aceasta este pusă la umbră.

Posta din urmă.

Din Alexandria se telegrafează: „Malza“, „Elkanat“ și forturile de lângă palatul Kediului fură aruncate în aer.

În 11 Iulie la 11 oare noaptea Egiptenii au sistat focul. Englezii după aceasta s'au apropiat de port și un despărțământ de marinari au desbarcat în port.

Egiptenii s'au luptat bărbătesc, au suferit însă pierderi foarte însemnate. Dintre Englezi au rămas 5 morți și 27 răniți.

În 11 Iulie după amiază s'au început bombardarea fortului care dominează cetatea. Bombardarea au fost foarte vehementă.

Alexandria întreagă este în flacări. În decursul bombardamentului „Alexandra“ fregată chirasată fu găurită de proiectile.

În Paris a consternat împrejurarea că admiratul Seymour a încuiat cu deservire canalul Suez.

Poarta protestează contra continuării bombardamentului.

Puterile însă nu.

Guvernatorul Alexandriei a declarat pe Kediul de prizoner.

Panica a cuprins toate cursele europene.

„P. Ll.“ într-o telegramă originală dela Bucuresci declară știrea „R. L.“, că Cogălniceanu va fi denumit ministru de externe, luată din vânt.

Loterie.

Mercuri 12 Iulie n. 1882.

Sibiu: 72 35 89 43 18

Bursa de Viena și Pesta

Din 11 Iulie n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119 90	119.75
Renta de aur ung. de 4%	88.85	88.85
Renta ung. de hârtie	87.—	86.85
Împrumutul drumurilor de fer ung.	135 20	134.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.50	91.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.75	110.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.50	95.50
Obligațiuni ung. de rescumpărare pământului	98 25	98.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșire	97.—	97.—
Obligațiuni urbariale temeșane	97.50	97.25
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorșire	97.75	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	98 —	98.25
Obligațiuni urbariale croato-slavo-nice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărare decimele de vin	97.25	97.50
Sorși unguresci cu premii	419 75	419.75
Sorși de regularia Tisei	111.10	110.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	77.10	77.25
Datorie de stat austr. în argint	77 90	77.75
Renta de aur austriacă	95.15	95.75
Sorși de stat dela 1860	131.25	131.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	826 —	823.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	321 25	321.—
Acțiuni de credit austr.	324.—	324.8
London (pe polița de trei luni)	120.70	120.40
Scrișuri fonciare ale institutului „Albina“	—	99.50
Argint	—	—
Galbin	5.69	5.67
Napoleon.	9.58 1/2	9.57
100 muree nemțesci	58.95	58.85

Nr. 2071—1882 civ.

[118] 1—3

Publicațiune.

Din partea subscrișului ca jude esmis al tribunalului ung. din Dej se aduce la cunoștința publică, că în obiectul segregării locurilor din comuna Vale (Tóthfalu) spre rânduirea reprezentanților, alegerea inginerului și preliminarul de spese, am pus și de pertractare pe **4 Septembrie 1882 la 9 oare dimineața** în comuna Vale.

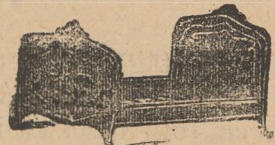
Provoc deci prețoi cei interesați în această comasare cu titlu de proprietari să se prezenteze la pertractare, cu atât mai vârtos; deoarece neprezentarea lor nu va împiedica cursul lucrărilor, și nu va servi de pretest ca remediu de drept.

În numele tribunalului.

Dej, 11 Maiu 1882.

Hoszu László m. p.
jude esmis.

Paguba imensă, care a avut-o fabrica cea mare de mobile de fer din Londra a lui Godderidge Brothers and Comp. la falimentul cel de pe urmă a băncii din Glasgow, a consternat-o, într'atâta încât s'a hotărât a încuia fabrica și a vinde toate mobilele de fer cari se află în cantități mari și au fost premiate la toate esposițiunile mai cu seamă cu medalii de aur, cu a patra parte a prețului lor de fabrică. Eu ofer așa dară cele 4000 paturi de fer pentru oameni mari, minunat de frumoase,

(Paturile seamănă aproximativ cu desenul.)

date mie de sus numita casă în comisiune (toate într'adevăr lucrate frumos și o decorațiune neajunsă pentru fie-care locuință) cu preț fabulos de efin, bucata numai cu 8 fl. (prețul de mai înainte fl. 32.50. — Efectuez prompt și pe lângă anticipațiune și comande singurate, până când va ajunge proviziunea, — cu esemplare escelente și fără de defecte.

F. Boganyi

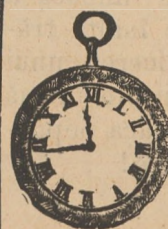
Deposit de mașine

VIENA, Landstrasse, Krieglstrasse.

Paturile de fer au a fi preferate celor de lemn mai cu seamă pentru vară și toamnă, de oarece ele scutesc de parasiți și de necurătenie, sunt cu mult mai trainice și se pot lesne desface și compune

[112]

3—3

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumătate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'an ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masă, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintâi și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vînderea fabricatorilor sale. Aceste așa numitele **oroloage de buzunariu-Washington** sînt cele mai bune de pe lume, sînt foarte elegant gravurate și înfrumșețate și lucrate după sistem american.

Toate oroloagele sînt repassate (examinat) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sîntem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acuratețe estra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai înainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unu.

1000 ancore esemplare de lucș din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai înainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unu, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindre înfrumșețate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai înainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unu.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloagele au costat mai înainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unu.

1000 oroloage remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, de lângă garanție severă repassate pe secundă, cu mecanism de nickel așa încât oroloagele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Oroloagele aceste au costat mai înainte fl. 40 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de efin numai cu fl. 20. Afară de aceasta lângă fie-care orologiu se dă gratuit un lanț, medalion și cutie de catifea

1000 oroloage pentru doamne de aur veritabili cu 10 rubinuri, mai înainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 oroloage remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai înainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 oroloage de părete cu încuadratură de email cel mai fin și cu mecanism de sunat, mai înainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unu repassat.

650 oroloage desteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca oroloage pe masa de scris, mai înainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în căsălii înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a opta zi, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imposante; de oare-ce un astfelu de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit-se nu lipsească astfelu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfelu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Oroloagele aceste costau mai înainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de efin de fl. 15.75 unu.

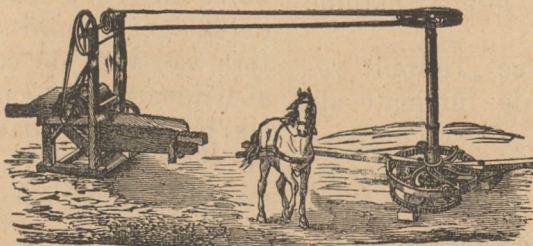
Comandând cine-va oroloage pendule are să adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de oroloage

Fabricei de oroloage Fromm.

Viena Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.

Avis pentru posesorii de pământ și agricultori!

Mașine de imblătit cu vapor, mașine de imblătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și venturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lângă alte prețuri de concurență **Ferăria lui**

Andrei Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Exposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, **Poarta Cismădiei** (Piața casarmei) vis-a-vis de casa vamei.

Fabrica se află în casa lui **Pavel Giebner pe Soldiș Nr. 38—40**, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de efin.

[99] 7